

Πίσω από τη βιτρίνα

/ Γνώμες

• Του π. Δημητρίου Μπόκου

Στην ωραιότατη παραβολή του Χριστού για τον πλούσιο και τον φτωχό Λάζαρο, διαφαίνεται η μεγάλη δυσκολία του ανθρώπου να αποδεχθεί πράγματα που διαφεύγουν τον άμεσο έλεγχό του, είτε διά της λογικής, είτε διά των αισθήσεών του. Και αυτό ισχύει ιδιαίτερα για όσα ανήκουν στον επέκεινα κόσμο, τον μη βλεπόμενο, που δεν εμπίπτει στην άμεση παρατήρηση ή στην αναντίρρητη λογική απόδειξη, στις μόνες δηλαδή προσιτές και αποδεκτές μεθόδους που προσπορίζουν πιστοποιημένη γνώση στον άνθρωπο.

Διδασκαλίες για υπερφυσικές πραγματικότητες, για ουράνιες ή υποχθόνιες υποστάσεις, για θεϊκή αποκάλυψη ή πλάνη δαιμονική, αντιμετωπίζονται με ιδιαίτερο σκεπτικισμό (Κυριακή Ε΄ Λουκά).

Μπροστά στη δυσκολία αυτή πολλοί καταλήγουν στην προχειρότερη λύση, την απόρριψη. Όσα δεν μπορούν να επαληθευτούν με τους συνηθείς τρόπους που ισχύουν στον φυσικό κόσμο, πάνε στο περιθώριο. Δεν υπάρχουν. Ή δεν αξίζει να

ασχολείται κάποιος με αυτά. Θεωρούνται αποκύημα παρωχημένων εποχών, καρπός της αδυναμίας του ανθρώπου μπρος στις ατιθάσευτες δυνάμεις του σύμπαντος. Διακωμωδούνται σήμερα, στον αιώνα της επιστήμης.

Δεν απορρίπτονται μόνο τα περί υπάρξεως Θεού, αλλά και όσα αφορούν τον κόσμο του κακού. Και επιτείνει την τάση αυτή ο σατανάς, «ο πλανών την οικουμένην», μια και τον βολεύει άριστα να φαίνεται πως δεν υπάρχει. Όποιος περνάει απαρατήρητος, κάνει καλύτερα τη δουλειά του. Ο ανύποπτος δέχεται πιο καίρια χτυπήματα από τον εχθρό που δεν γίνεται αντιληπτός.

Έτσι λοιπόν στην τόσο «προοδευμένη» εποχή μας, πίσω από κατάλληλα καμουφλάζ και βιτρίνες αδιάφορες, κάτω από ξενόφερτα κυρίως έθιμα και αθώες δήθεν διασκεδάσεις, κρύβονται πολλά επικίνδυνα στοιχεία, που έρχονται απ' ευθείας από τον χώρο του αποκρυφισμού, του παγανισμού, της μαγείας.

Ένα από αυτά είναι και το εισαγόμενο έθιμο του Halloween (Χαλλογουίν). Έχει τις ρίζες του στην κελτική μυθολογία και μαγεία, ντύθηκε προσωρινά με χριστιανικό ένδυμα ως εορτή των αγίων Πάντων, αλλά ξαναγύρισε σήμερα με το αρχαίο αποκρυφιστικό προσωπείο του, κατακλύζοντας τις μέρες αυτές Ευρώπη και Αμερική και τη χώρα μας φυσικά, που συνήθως πιθηκίζει και μιμείται αδιάκριτα ό,τι σερβίρεται από τον «πολιτισμένο» κόσμο.

Οι υπέρμαχοι του εθίμου διατείνονται ότι είναι μια διασκέδαση απλώς, μια ευκαιρία χαράς. Και βέβαια, μια εμπορική υπόθεση. Τα καταστήματα, κυρίως παιδικών ειδών, κατακλύζονται από τα αξεσουάρ της γιορτής. Ενδυμασίες μαγισσών, ξωτικών, δαιμόνων, φαντασμάτων, με τρομακτικές προσωπίδες, νεκροκεφαλές, σκελετούς και άλλα αποκρυφιστικά σύμβολα. Έτσι ο τρόμος και η φρίκη ανάγονται σε διασκέδαση και προωθείται η εξοικείωση και μύηση των μικρών παιδιών στον αποκρυφισμό-σατανισμό.

Δεν είναι άσχετες οι δηλώσεις σατανιστών, όπως:

«Χαίρομαι που οι Χριστιανοί γονείς αφήνουν τα παιδιά τους να λατρεύουν τον διάβολο τουλάχιστον μια νύχτα τον χρόνο».

«Όταν ντύνεσαι ακόμα και άγγελος ή γοργόνα για το Halloween, δίνεις στον διάβολο τα νόμιμα δικαιώματα να αλλάξει την προσωπικότητά σου».

«Τη μαγική, ανίερη αυτή νύχτα» οι άνθρωποι «έχουν την ευκαιρία να χορέψουν με τον Διάβολο».

«Βλέπω σατανιστές σε όλο τον κόσμο να συναντιούνται σε μικρές ομάδες αυτή τη

νύχτα στο Halloween, 500 χρόνια μετά, για να σηκώσουν ένα ποτήρι στους κολασμένους».

«Τα βράδια μεταξύ τέλους Οκτωβρίου και αρχών Νοεμβρίου, εκτός από πολυάριθμες μαγικές τελετές, γίνονταν θυσίες ζώων και, κατά πάσα πιθανότητα, ακόμη και ανθρωποθυσίες».

Θέλουμε και άλλες ομολογίες για τη φρίκη που κρύβει η «αθώα» βιτρίνα του Χαλλογουίν;